

Kilde 1: J.P. Müller om ånd og krop

Kilden er et uddrag fra J.P. Müllers bog *Kønsmoral og livslykke* fra 1908, hvor han gør op med sin samtids strikse sexualmoral og argumenterer for fri prævention, sex før ægteskabet og lysten som drivkraft i det ægteskabelige samliv.

Spørgsmål:

1. Hvordan opfatter Müller forholdet mellem krop og ånd?
2. Hvordan kritiserer Müller sin samtids tænkere og litteraters forhold til kroppen?
3. Implicerer han mon hermed også Georg Brandes og Det Moderne Gennembruds bannerførere?

Et af de bedste beviser på den 'kristelige' kulturs mærkelige magt er det, at dens indflydelse endog strækker sig til alle de kredse, som ellers hader og fornægter alt, hvad der smager af kristendom, hvad enten den er falsk eller ægte. Hos antikkens filosoffer og æstetikere rangerede legemet akkurat lige så højt som ånden, fordi krop og sjæl blot opfattedes som to sider af et naturligt hele, det sanselige og det åndelige, altså som to ytringsformer for en og samme enhed. Men vore dages 'åndsaristokrater', fritænkerne, digterne og til dels videnskabsmændene har ikke kunne emancipere sig fra den 'kristelige' kulturs ensidige åndsdyrkelse. Ret betegnende er det i så henseende, at man i hine tider om et dårligt oplært individ sagde: 'Han har hverken lært at læse eller svømme', mens det nu om stunder hedder 'Han kan hverken læse eller skrive'.

Uddraget er fra J.P. Müller: Kønsmoral og Livslykke, s. 282.